Contributed by Simon Assaf
zondag, 15 mei 2011 - Last Updated maandag, 16 mei 2011

Eenenzestig vluchtelingen kwamen eind maart om het leven bij een poging om Libië per boot te ontvluchten nadat Europese militaire schepen weigerden hulp te verlenen, zo is gebleken. Op elf mensen na, overleden alle opvarenden door honger en dorst, waaronder enkele jonge kinderen.

Overlevenden beweren dat minstens één schip van de NAVO een roep om hulp negeerde, daarbij een internationale maritieme wet overtredend. Vorige week zonk een schip dat tegen de zeshonderd vluchtelingen uit Tripoli telde. Het aantal doden is niet bekend. Drie andere schepen met vluchtelingen worden vermist.

Ongeveer dertigduizend mensen hebben de afgelopen vier maanden getracht Libië over zee te ontvluchten. Westerse mogendheden beweren bezig te zijn met een humanitaire missie, maar ze bieden geen enkele hulp aan mensen die het echt nodig hebben.

De westerse interventie in Libië heeft de geloofwaardigheid van de revolutie in het oosten van het land in diskrediet gebracht en de kansen op overwinning in het westen van Libië doen afnemen. Onlangs vernietigden oorlogsvliegtuigen van de NAVO in Tripoli een gebouw van de Vereniging voor Down Syndroom. Talloze dienstplichtigen zijn vermoord. Onbemande Predator-vliegtuigjes van de VS bedreigen het luchtruim boven Libië.

Door de economische sancties hebben intussen de Libiërs die vastzitten in de gebieden die gecontroleerd worden door het regime van kolonel Kadhafi de grootste moeite om aan voedsel en brandstof te komen. De westerse interventie heeft in het oosten van Libië een contra-revolutie uitgelokt. De NAVO heeft een controlegrens uitgestippeld in het oosten van het land en bedreigt opstandelingen die ten westen van de stad Ajdabiya komen.

En westerse mogendheden gaan door met het chanteren van oostelijk Libië: Groot-Brittannië houdt ruim 900 miljoen euro aan contanten vast dat voor de opstand gereed stond om uitbetaald te worden. De VS heeft de opstandige autoriteiten 17 miljoen euro aan hulp beloofd, maar weigert de tientallen miljarden vrij te maken van de fondsen die het heeft bevroren. Deze strategie wordt opgevoerd als de enige realistische manier om Kadhafi's regime te verslaan. Toch is de militaire missie van de NAVO op een mislukking uitgelopen. De enige noemenswaardige overwinningen zijn behaald in gebieden waar de westerse machten weinig invloed hebben. Bevrijd

Opstandelingen in het westelijke bolwerk Misrata hebben hun stad bevrijd door te vertrouwen op eigen middelen. De stad, die geregeerd wordt door volkscomité's, heeft een opmerkelijke militaire overwinning behaald, vergelijkbaar met wat de oostelijk gelegen steden presteerden in de begindagen van de opstand. Maar toen rebellen uit Misrata uiteindelijk de troepen van het regime

verjoegen, vernietigden ze tientallen buitgemaakte tanks, uit angst dat die door NAVO-vliegtuigen aangevallen zouden worden.

Opstandelingen in Misrata hebben voortdurend getracht om troepen van het Kadhafi-regime te laten overlopen of hen opgeroepen zich over te geven. Zij begrijpen dat veel van deze soldaten gedwongen worden te vechten. Wie zich overgeeft wordt goed behandeld en krijgt toestemming om terug te keren naar zijn familie. Deze strategie is de sleutel tot het ondermijnen van de steun van het regime en vergroot de populariteit van de revolutie.

In gevechten bij een serie Berberdorpen en -steden dichtbij de grens met Tunesië is dezelfde soort strategie toegepast. Hier handelden opstandelingen op eigen gezag, gebruik makend van overgelopen soldaten en buitgemaakt militair materieel om het grensgebied in handen te krijgen. Dit grensgebied is de belangrijkste route naar Tunesië geworden. Toen Libische troepen poogden de grens te heroveren, kwamen Tunesiërs in het dorp Dehiba in opstand en dwongen zo Tunesische soldaten om in actie te komen. De sleutel tot dit succes, en het overleven op de lange termijn van de revolutie in het westen van Libië, ligt in de reactie van Tunesië.

Terwijl de VS mooie sier maakt met het aanbieden van hulp, kondigde Tunesië aan dat scholen gratis de deuren zouden openen voor kinderen van Libische vluchtelingen. De grenzen van Tunesië zijn opengebleven. Dit is in tegenstelling tot Egypte, dat bezig is de grens met het door het Westen gesteunde opstandige regime in Oost-Libië te sluiten.

De Libische revolutie is niet verloren. Maar het heeft nu de dubbele taak om Kadhafi’s regime in het westen ten val te brengen en te vechten voor zelfbeschikking in het oosten van het land.

Dit artikel verscheen eerder op socialisme.nu